

18.42x32.51	1	63	עמוד	זמן השרון - הרצליה רמת השרון	23/03/2012	31379377-0
בחדר הסמוך הצגה בסטודיו של יורם לוינשטיין - 26190						

תיאטרון

רוטטים מצחוק

השחקנית שיר קליפר מהרצליה מכנבת בהצגה "הוויברטור" שמועלית בסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין * נושא ההצגה: המצאתו של אביזר המין הצבעוני ששינה לעד את תולדות המין * קליפר: "ההצגה הזאת עוסקת בסקס, ולכן כולם מתחברים אליה"

דפי אלפרן ושיר קליפר (משמאל) בהצגה אורגזמות ראשוניות

"עד עכשיו אני שמחה לספר שאנשים מגיבים להצגה בצורה יפה מאוד. האמת היא שזה לא באמת מפתיע אותי. סקס הרי מדבר לכל קהל, בכל תקופה. הקהל שותף אקטיבי"

לצרכי ריפוי?

"היום ויברטורים זמינים מאוד. אני בטוחה שלאחת מכל שלוש נשים יש ויברטור אישי משלה, וזה אחלה בעיניי. כדרך טיפולית אני לא חושבת שזה יעבור. הרבר האמיתי תמיד עדיף".

מה השאיפות שלך לעתיד?

"השאיפות שלי הן לפרווח בתחום המשחק ולמצוא את עצמי שחקנית עובדת בפיצ'רים, בסדרות טלוויזיה ובתיאטרון. אני מקווה לתפוס את מקומי בכמה שירי תר הצגות".

ההצגה "הוויברטור" תוצג עד 24 במרץ באולם המופעים של הסטודיו, ברחוב חנוך 19, תל אביב

השנה היא 1880. ד"ר גיבינס מביא לעולם את המצאתו החדשה: הוויברטור. באותם ימים, שיא התקופה הוויקיטוריאנית, אף אחר לא ממש דיבר על סקס. גם לא ד"ר גיבינס, שייעד את המצאתו לטיפול בנשים הסובלות מהיסטריות. איך זה עובד גם הוא לא בדיוק יודע, אבל המטופלות שלו חוזרות אליו פעם אחר פעם. נכנסות בעצב ויוצאות עם חיוך גדול על השפתיים.

קתריין, אשתו, עומדת ומקשיבה לנעשה בחדר הסמוך. מה קורה שם? מהם הקולות והרעשים הבוקעים משם? ולמה כולן זורחות אחרי הטיפול? קתריין נחורה ברעתה לגלות מה בדיוק קורה שם בחדר הסמוך.

כל האירועים הללו מתרחשים במחזה "הוויברטור" שאותו מעלה בבכורה ישראלית הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין. מצחיק ככל שיהיה, המחזה המצליח שכתבה שרה רוהל האמריקאית (ומבוסס על ידי ניר ארז) מבוסס על אמת היסטורית – הוויברטורים הראשונים נועדו לטפל בנשים, אשר סבלו ממה שתואר על ידי הרפואה, כ"היסטריה".

המחזה מבטא את ביקורתה של המחזאית על הפחד המתמשך של גברים לאורך ההיסטוריה ממיניות האישה ועל חוסר היכולת של שני המינים לתקשר ביניהם. המחזה עלה לראשונה בשנת 2009 ועד מהרה הגיע לברודוויי. בשנת 2010 היה מועמד לפרס ה"טוני" היוקרתי.

אחת המשתתפות בהצגה היא השחקנית הצעירה שיר קליפר, תושבת הרצליה.

לא הישית להיכנס להצגה עם תכנים מיניים כל כך בוטים?

"לחלוטין לא. ההצגה היא אכן מינית מאוד, אבל יש בה גם טוב טעם ועדיין נות. בכל זאת, מדובר על 1880. כולם נהגו ללבוש כל כך הרבה שכבות מתחת לשמלות, שאם תשאל אותי אני לגמרי מבינה איך כל הנשים שחיו בתקופה הזאת לא היו מסופקות מינית. זה מוציא את כל החשק מסקס, לא?".

אם את אומרת...

"עד שמורידים את כל הבגדים זה ממש סרט. בכל אופן, האורגזמות שחוות שם הנשים בעזרת הוויברטור מאוד ראשוניות ובתוליות, ממש כמו בפעם הראשונה. יש בזה משהו מאוד חינני ואפילו רומנטי. זה לא כמו מה שאנחנו מכירים מהיום מכל סרטי הפורנו. יש כאן את גילוי האורגזמה

לראשונה וזה מאוד מרענן אחרי כל הזבל שאנחנו רואים. צריך לחזור קצת לשורשים ולמקורות כי זה מקסים. כשאני על הבמה בהצגה הזו אני מתמלאת בתחושה של כמו לפני שכרות, כמו עפיצות של יין. זה איזה מין אנדרגלין שמתפוצץ בקול תרועה רמה".

גם הקהל מגיב כמוך להצגה?

"עד עכשיו אני שמחה לספר שאנשים מגיבים להצגה בצורה יפה מאוד. האמת היא שזה לא באמת מפתיע אותי. סקס הרי מדבר לכל קהל, בכל תקופה. אני מרגישה את הפירבקים הטובים של הקהל. אני מרגישה שהוא ממש שותף אקטיבי בהצגה".

גם היום יש מי שמשתמשת בוויברטור